

Daniela Kazimiera Polańczyk

Pochodziła z robotniczej rodziny Bidzińskich. Urodziła się 9 I 1913 r. w Lublinie. Naukę rozpoczęła w 1920 r. w Prywatnej Żeńskiej Szkole Ogólnokształcącej Michaliny Sobolewskiej. Doszła do klasy szóstej i musiała ją przerwać w 1934 r. - jak napisała w życiorysie - z powodów zdrowotnych.

W 1936 r. wyszła za mąż za Stanisława Polańczyka, zajmującego się drobnym handlem. Nie pracowała.

Po wybuchu wojny, w czasie okupacji, podjęła pracę w wytwórni pudełek i torebek „Valor” jako pracownik fizyczny. W 1942 r. zaczęła pracować sezonowo w „Kapuśnikarni”, też jako pracownik fizyczny. W sezonie 1947/1948 pracowała jako laborantka w cukrowni „Lublin”.

1 VII 1952 r. rozpoczęła pracę w Miejskiej Bibliotece Publicznej im. H. Łopacińskiego jako kierowniczką Filii nr 5 przy ul. Krochmalnej. Po roku przeszła do Filii „Trybunał” (obecnie Filia nr 21), gdzie pracowała w wypożyczalni dla dorosłych. Cieszyła się opinią życzliwej i pracowitej bibliotekarki, lubianej przez czytelników.

W roku szkolnym 1958/59 była uczestnikiem rocznego kursu Państwowego Ośrodka Kształcenia Korespondencyjnego Bibliotekarzy „dla pracowników fachowych bibliotek zakładowych”, który ukończyła w maju 1960 r. Zaslugi zawodowe i uczestnictwo w ww. kursie spowodowały, że Ministerstwo Kultury i Sztuki zwolniło ją od wymagań kwalifikacyjnych na stanowisko młodszego bibliotekarza ze średnim wykształceniem.

Na emeryturę przeszła 1 V 1973 r., ale pracowała dalej w macierzystej Filii w niepełnym wymiarze czasu pracy do 9 V 1984 r., w ostatnim okresie w Oddziale dla Dzieci.

Zmarła 25 V 2005 r. i została pochowana na cmentarzu przy ul. Męczenników Majdanka.

Z małżeństwa ze Stanisławem Polańczykiem miała trzech synów: Ryszarda (ur. 1938, księgarz), Leszka (1945-1992) i Stefana (ur. 1950, technik).

oprac. Zdzisław Bieleń